NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 02677

HOYF-KHAVEYRIM

Itzik Kipnis

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

י. קיפּניס

הויף-כאוויירים

קאָאָפּעראטיווער פארלאג „קולטור-ליגע״
קיעוו—1923

PRINTED in U.S.S.R.

אילוסטרירט מ. עפשטיין

פראָפטעכנישע פאָליגראַפישע שול. קיעוו, קרעשטשאַטיק 16 ב. 185 1000 עקז.
ע. פ. פ. 1922

דריי כאווײרים האָט מאָטעלע אין הויף געהאַט
קעצעלע מורע,
כאזערל בורער
און הינטעלע האַוו.

איינמאָל, נאָך א גרויסן רעגן, איז מאָטעלע ארויס אין הויף. די כאווײרים זײנען אים אנקעגן געקומען.

קריכן די קינדערלאך אין קאַליוזשעס ביז די קני און מעסטן וואָסערע איז טיפער, נאָר קעצעלע מורע קריכט ניט. זי זשאלעוועט אירע סאמעטענע לאפקע־לאך אין וואסער נעצן.

קלערט זיך אָן מאָטעלע א שיף בויען. די קינ־דערלאך איז דאָס וואויל געפעלן. האָט געגומען הינ־טעלע מיט כאזערלען א טייך האַטען, קעצעלע מיט די נעגעלאך שטרוי שארן און מאָטעלע האָט פאר־קאַטשעט די ארבל און זיך גענומען די שיף בויען. געמאַכט די שיף פון פאפיר און פון שטרוי, גייט אָן האָן־גאַלאַגאַן, טוט א קריי—קערט זיך איבער די שיף און צעפאלט זיך.

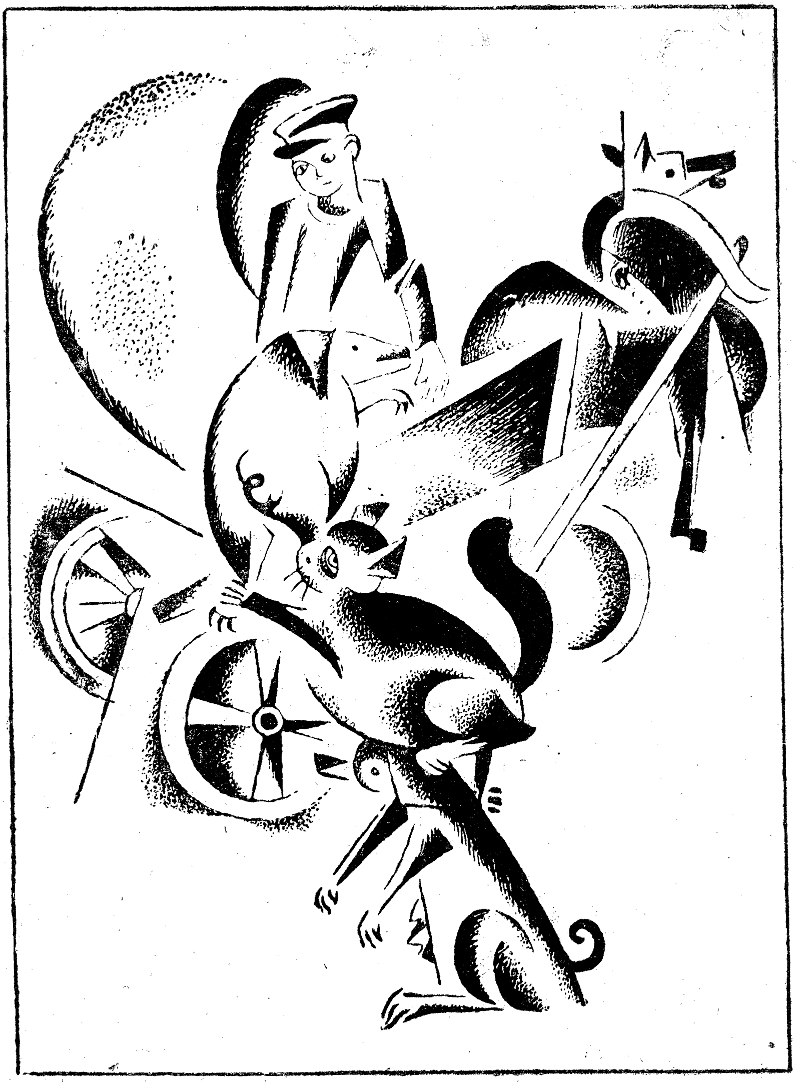

שטעלט זיך קעצעלע אף הינטעלע, באזערל אף קעצעלע.

— ע,— זאָגן די קינדערלאך,—ביסט אוא קונצנ־מאכער? ווען מיר פון דיר אוועקגיין.

שטייט אפן הויף א בויד אן אויסגענעצטע און טרוקנט זיך אף דער זון.

שטעלט זיך קעצעלע אף הינטעלע, כאזערל אף קעצעלע און מאָטעלע דערלאנגט אים א האַנט. אַבי כאזערל איז ארוף, האָט זיך קעצעלע ארופגעדראַפעט און הינטעלע איז ארופגעשפרונגען. דאָ וועט זיך שוין האָן־גאַלאַגאַן ניט ארײַנמישן. שפּיקן זיך די קינ־דער און זעען גארניט, אז די בויד איז פון הויף ארויס־געפאָרן. אָפּגעפאָרן א גאַס און צווײ, און זיי ווייסן אלץ ניט. פאָרט דורך די בויד פארביי א קלויסטער. געגומען דער קלויסטער קלינגען. די קינדערלאך קוקן זיך אום: וואו זיינען זיי?

— מא־מע! — האָבן אלע קינדערלאַך אין איין קאָל אויסגעשריען.

דערהערט דער פורמאן, עמיצער איז דא אפן בויד, האָט ער גענומען, איינציקווייס די קינדער־לאך אף דער ערד אראָפּגעלאָזט און אוועקגעפאָרן.

די קינדערלאַך האָבן זיך פארקוקט אף די פורן, אף די מענטשן, אנשוויגן געוואָרן אף א רעגע. און באלד זיך דערמאָנט, צוריק גענומען וויינען אַף א קאָל, וואָס אַמאָל שטארקער.

גייט אַקוראט א אינגעלע פון כיידער. דערזען קינדערלאך וויינען, לויפט ער אוועק און ברײַנגט זיין מאמע.

פרעגט דעם אינגעלעס מאַמע מאָטעלען:

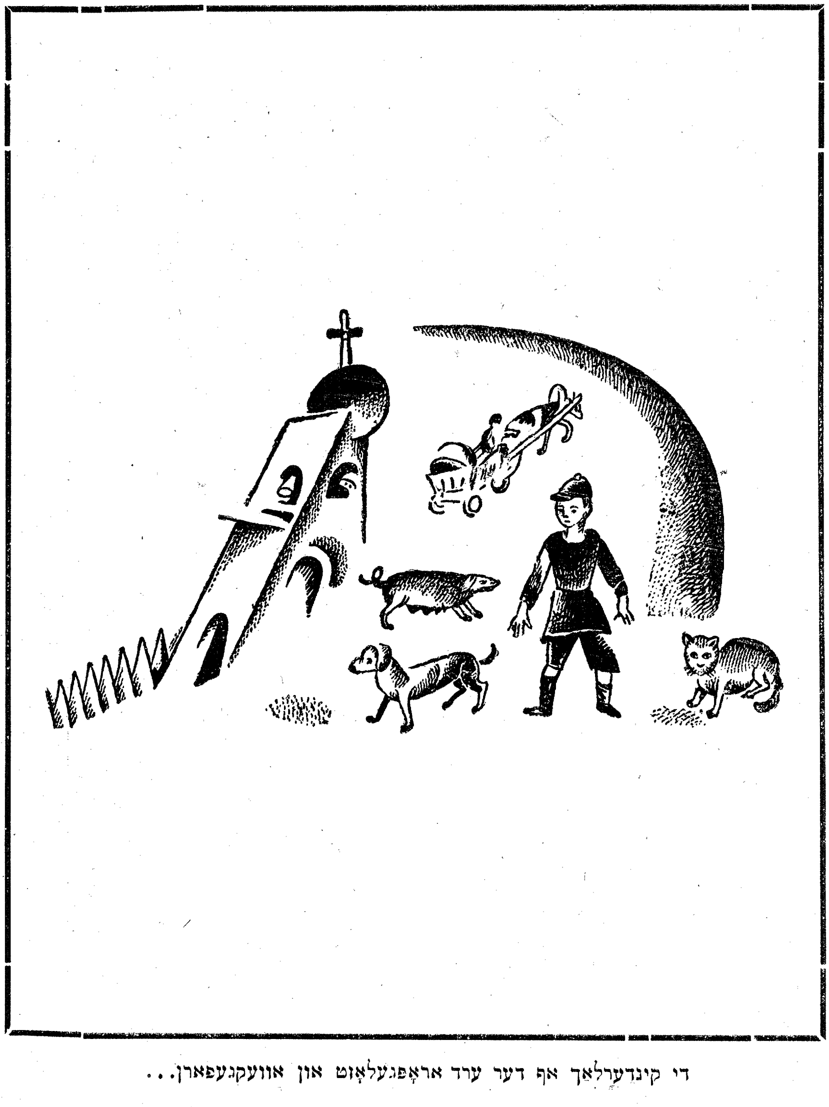

די קינדערלאַך אַף דער ערד אַראָפּגעלאָזט און אַוועקגעפאָרן...

— ווע‏מעס ביסטו, אינגעלע?
— דער מאַמעס, — זאָגט מאָטעלע.
פרעגט זי כאַזערלען:
— וועמעס ביסטו? — דער מאַמעס...
הינטעלען:
— וועמעס ביסטו? — דער מאַמעס...
קעצעלען:
וועמעס ביסטו? — דער מאַמעס...
זאָגט דעם אינגעלעס מאַמע:
— וויינט ניט, קינדערלאַך, קומט, באַ מיר אין קלייט איז פאַראַן שיינע זאַכן. קלייבט זיך אויס וואָס איר ווילט — וועל איך אייך געבן.
פאַרפירט זי זיי אין קלייט אריין.
זאָגט מאָטעלע—ער וויל א רויט העמדעלע מיט אַ זיידן גאַרטעלע. נעמט דעם אינגעלעס מאַמע אַראָפּ פון פּאָליצע אַ רויט העמדעלע, טוט אָן מאָטעלען, פאַרבינדט מיט אַ זיידן גאַרטעלע און לייגט אים נאָך אריין אין קעשענע אַ ניסעלע.
זאָגט כאַזערל—ער וויל אַ פּאָר שטיוועלאַך אויף קריכן אין בלאָטע.
נעמט אַראָפּ דעם אינגעלעס מאַמע פון שטאַנג אַ פּאָר שטיוועלאַך, טוט אים אָן און גיט אים נאָך אַ האַרטע צוקערקע אויף כראָמטשען.
זאָגט קעצעלע—זי וויל א פּאָר ברילן. מייסעלאַך וועט זי לייענען.
נעמט דעם אינגעלעס מאַמע פון אַ שיידל אַ פּאָר ברילן ארויס, פאַרשטעקט דעם קעצעלע פאַר די אוי־

ערלאך און פאַר פלייסיקייט טוט זי דעם נאָך אָן אַ בליטשקענעם טשיפּיקל.

און הינטעלע קלערט און קלערט.

ער וויל אַ היטעלע מיט אַ גלאַנציקן דאַשעק.

נעמט ארויס דעם אינגעלעס מאַמע פון אַ פּודל אַ היטעלע מיט אַ גלאַנציקן דאַשעק, לייגט אים ארויף צווישן די אויערלאך אַפן קאָפּ און טוט נאָך אים אָן אַפן האַלז אַ לעדערן פּאַסיקל מיט אַ גלעקעלע און זאָגט:

— היינט זיינט איר וואוילע קינדער, וואָס איר וויינט ניט: נעמט זיך פאַר די הענט און גייט צו אייערע מאַמעס.

האָבן די קינדערלאך געגעבן נאָך א קוק אפן אינגעלע מיט זיין מאַמע, פאַרקערט זיך צו טיר און אַוועקגעלאָפן אַהיים.

גייט מאָטעלעס מאַמע אָן אַקעגן און דערקענט ניט. זאָגט זי צו זיי:

— קינדערלאך, עפּשער האָט איר געזען מיין מאָטעלען?

צעלאכט זיך מאָטעלע.

— אָט בין איך דאָך, מאַמע!

— טאקע? — זאָגט די מאַמע — וואו־זשע האָסטו אַ העמדעלע גענומען מיט אַ קוטאַסל?

דערציילט מאָטעלע: אַזוי און אזוי, דעם אינגעלעס מאַמע האָט א מאטאָנע געגעבן.

גייט כאַזערטע און רעדט צו זיך אליין:

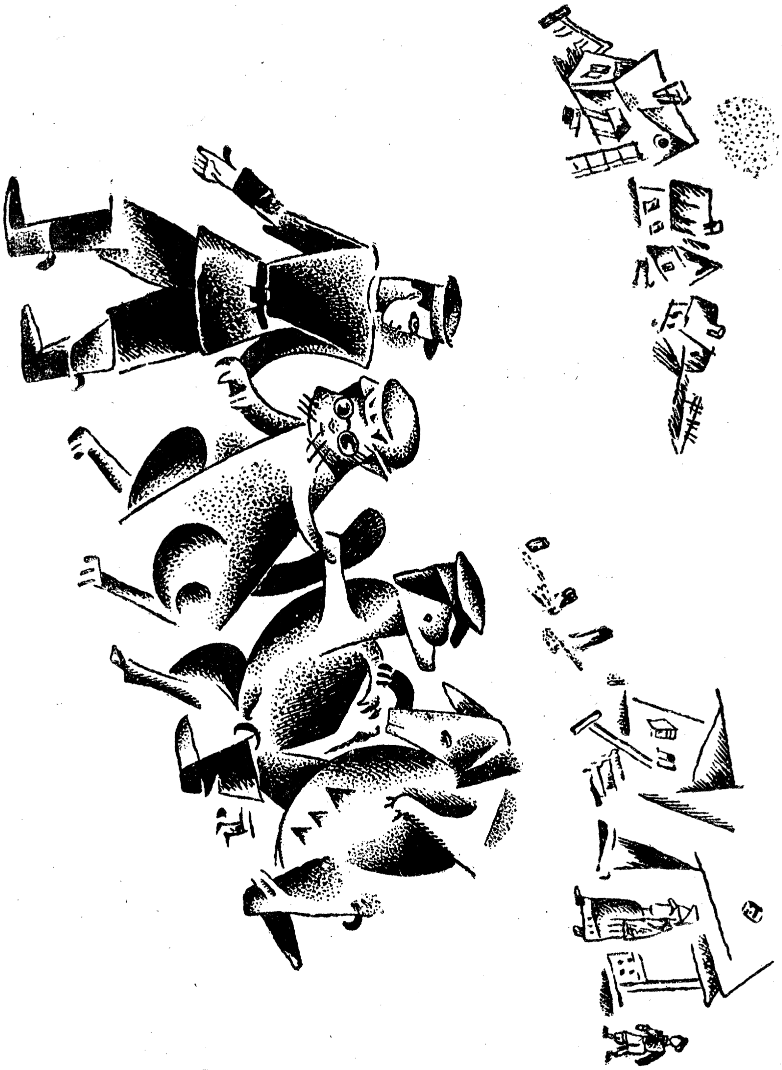

— פון צוועלעף קינדער מיינע דער שענסטער און דער קלוגסטער ניטאָ.

באַגעגנט זי די קינדערלאַך און דערקענט ניט.

— קינדערלאך, — זאָגט זי, — עפשער האָט איר געזען־וואו כאזרל בורן?

צעלאכט זיך כאזערל:

— מאַמע, אָט בין איך דאָך!

— טאקע? און ווער האָט דיר שטיוועלאַך אָנגעטון?

דערציילט כאַזערל: אַזוי און אַזוי, דעם אינגעלעס מאמע האָט אַ מאַטאָנע געגעבן.

גייט קאַץ אַלטע, דעם עק אראָפּגעלאָזט און פארזאָרגט. באגעגנט די קינדערלאך, דערקענט זי ניט.

— קינדערלאך, עפשער האָט איר ערגעץ געזען קעצעלע מורע?

צעלאַכט זיך קעצעלע:

מיאַאו, מאמע, אָט בין איך דאָך!

— טאַקע? און וואָס פאר אַ ברילן מיט אַ טשי־פיקל טראָגסטו?

דערציילט קעצעלע: אַזוי און אַזוי, דעם אינ־געלעס מאַמע האָט אַ מאַטאָנע געגעבן.

גייט היגטיכע פארזאָרגט: פון פינעף קינדער איינער געבליבן און דער שוין אויך ניט געסטייעט.

באַגעגנט קינדערלאַך גיין, דערקענט זי ניט.

— קינדערלאַך, עפשער האָט איר געזען צי באַ־געגנט־וואו הינטעלען האַיו?

צעלאַכט זיך הינטעלע:

אָט בין איך דאָך, מאַמע!

— טאַקע? וואו זשע האָסטו אַ היטעלע גענומען און אַ פֿאסיקל מיט א גלעקל?

דערציילט הינטעלע: האַוו און האָוו, דעם איינ־געלעס מאַמע האָט א מאַטאָנע געגעבן.

אַף מאָרגן אינדערפרי זיינען די קינדערלאַך פֿאַר־פֿוצטע אין הויף אַרויס און געטראָפן האָן גאַלאַגאַן שאַרן מיט די לאַנגע פיס דעם מיסט.

האָבן זיי אים דערציילט וואו זיי זיינען געווען און וואָס זיי האָבן געזען. האָט זיי האָן גאַלאַגאַן מעקאַנע געווען.